

Ulla fra Silkeborg har set det selv:

Det nytter at gøre en indsats for andre kvinder

Ulla Krogh, der er Soroptimist i Silkeborg, har især engageret sig i Gambia, hvor hun blandt andet har været med til at arbejde for et vandforsyningsanlæg og støtte en sundhedsklinik for kvinder

AF MICHAEL TVERSTED LUNDGAARD
mlunds@midtjyllandsavis.dk

klubber og de lokale Soroptimister i landets hovedstad Banjul.

Rent vand til landsbyen

Så når hun rejser derned, kan hun blandt andet glæde sig over, at der i landsbyen Kabekel er etableret et vandforsyningsanlæg, der sikrer rent vand og samtidig bevirker, at landsbyens kvinder ikke længere skal slæbe vand fra en fjerntliggende og ofte forurenede brønd, hvor både slanger og rotter huserer.

Før det nye vandforsyningsanlæg blev etableret, måtte landsbyens børn ofte have en ormekur, men nu renses og filtreres vandet, der føres op i de store beholdere af en pumpe drevet af et solcelleanlæg - der både er klimavenligt og virker fortræffeligt i et land med så meget sol som Gambia.

- I en familie er det oftest kvinden, der sørger for, at der kommer mad på bordet, og på grund af det nye anlæg kan de bedre vande og dermed høste frugt og grøntsager flere gange om året. Så det, de ikke selv har brug for, kan de sælge på markedet, og de penge, de tjener, kan bruges på skolegang til deres børn. Så det passer perfekt med min filosofi om, at der skal visdom til for at komme ud af fattigdom, siger Ulla Krogh.

Kvinden i centrum

I den verdensomspændende organisation Soroptimist International er alle medlemmer kvinder, og de har særlig fokus på at støtte andre kvinder, da det oftest er dem, der er omdrejningspunktet i en familie - også i de fattige egne af vores verden.

Derfor er det også med stolthed, Ulla Krogh kan fortælle, at Silkeborgs Soroptimister har støttet med penge

En pumpe drevet af solceller pumper vandet op i beholderne, der hver indeholder 5000 liter. Gambianerne har selv været med til at grave grøfterne til vandledningerne. Desuden har de selv oprettet en fond, hvor de indbetaler et lille beløb, som de sætter i banken til uforudsete udgifter i forbindelse med vandhanerne. Soroptimisterne i Silkeborg har skabt vandprojektet i landsbyen Kabekel sammen med andre Soroptimistklubber i Danmark og de lokale Soroptimister i Banjul, som har hovedansvaret for projektet. Ulla Krogh følger projektet tæt ved at besøge landsbyen hvert år for at forvisse sig om, at det hele fungerer, som det skal. Hun får også en god snak med de lokale kvinder, der fortæller, hvilken kæmpe forskel det rene drikkevand har gjort for hele landsbyen.

»At gøre en forskel« er efterhånden et lidt vel slidt og fortærsket udtryk, der måske har mistet lidt af sin glans. Men at udtrykket stadig har en mening og stor betydning, er Ulla Krogh fra Silkeborg helt sikker på og et levende bevis for. Igennem sin indsats for kvinder og deres familier i fattige landsbyer i Gambia har hun med egne øjne set og oplevet, at det arbejde, hun og de andre kvinder i Soroptimisterne i Silkeborg udfører, rent faktisk »gør en forskel«.

I de seneste 10 år har hun besøgt Gambia i alt 11 gange. For at følge og tilse de projekter, Soroptimisterne i Silkeborg har iværksat i samarbejde med andre af Danmarks Soroptimist-

til medicin til en sundhedsklinik for kvinder i landsbyen Sambuyan, hvor Skagenskolen i Gambia har bygget en stor skole med plads til 600 elever og et flot Sundhedscenter.

- Her har kvinder fundet ud af, at det er trygt og godt at komme, og flere kvinder har fået indopereret en P-stav

i armen, som forhindrer graviditet. Også uden at deres mænd nødvendigvis kan se det og ved noget om det. Og de kan altid få den fjernet igen, hvis de ønsker det. Men vi kan i hvert fald sort på hvidt se, at børnetallet er faldet i det område. Så hjælper man kvinden, hjælper man hele familien.

sonligt, da hun på den måde har fået en helt særlig kontakt og tilknytning til mennesker i et ganske fremmed land. Noget man som almindelig turist aldrig vil komme til at opleve.

- Når jeg er herhjemme, går der aldrig en dag, hvor jeg ikke tænker på de mennesker, siger hun.

Når Ulla Krogh besøger er såkaldt compound i Gambia, medbringer hun blandt andet sække med ris samt legetøj til børnene. Betalt af Soroptimistklubbens arbejde i Silkeborg ud fra filosofien: Støtter man kvinder, støtter man hele familier.

Betaler rejsen selv

Når Ulla Krogh rejser til Gambia, sker det for egne midler, og som hun siger, så er det ikke dyrere end at tage på charterferie.

- Og for mig er det meningsfuldt at kunne gøre noget for fattige kvinder i Gambia - mens det ikke er meningsfuldt for mig at ligge på en strand.

Når hun er i Gambia, tager hun penge med, som Soroptimistklubben i Silkeborg har tjent ved aktiviteter som loppemarkeder og modeshows. Og når hun er nået frem, sørger hun for at veksle dem til den bedste kurs.

- Danske kroner er meget værd i Gambia, og for et forholdsvis lille beløb kan man gøre en kæmpe forskel.

Når hun besøger familierne i landsbyerne, medbringer hun således også sække med ris, olie, Maggi-terninger og lidt legetøj til børnene - hvilket altid vækker jubel og lykke. Sko til børnene har hun også med. Og det er også meget vigtigt, for har børnene ingen sko, kan de ikke begynde i skolen.

De mange besøg i Gambia har også betydet meget for Ulla Krogh helt per-

Sponsorbørn

Sit særlige engagement i netop Gambia begyndte, da hun og hendes mand blev sponsorer for tre børn i landet. Og da hun kom tilbage efter et besøg hos børnene i Gambia, fortalte hun om det i Soroptimistklubben i Silkeborg, som herefter blev sponsor for to andre børn.

Og som hun siger om sit engagement i Soroptimisterne og det samarbejde, hun derigennem har fået med andre kvinder og foreninger i Gambia: - Jeg er en person, der har mange ideer. Nogen af dem kan udvikle sig til større ideer, når man udveksler dem med andre. Så jeg har det sådan, at man skal så et frø og lade det spire. Og se om det vil dø - eller gro sig stærkt.

Hvor det absolut mest er det sidste, hun har oplevet i Gambia. Og selv om hun fylder 70 år torsdag, giver det ikke anledning til at nedtone engagementet.

- Nej, så længe der er opbakning til det fra klubbens side, og så længe jeg selv har helbred og lyst til det, så fortsætter jeg - gerne i selskab med andre danske soroptimister